Några werser, då den wyrdige och högwällärde herr Gustaf Lithovius med den ...

Lithovius, Laurentius Gustavi

1 Ic 1687 Lithovius, Gustaf

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

29

Några Werser/

då

Den Wyrdige och Högwällärde

Herr Gustaf Lithovius

med den

Ähre- och Dygderike Jungfru/

Jungf. Margareta Brenner

Höll en lustig Bröllopsdag den Aug.
An. 1687.

STOCKHOLM/ tryckt hoos Joh. Georg. Eberdt.

29

1687

När Phœbus lät afraka /
Sit gyllen blenkland hår /
Så wänd' iag igen waka /
Ty sömnen blef mig swår.

På Drömmar är Naturen
En Fader ganska mild;
Blef i min Hierna skuren
En sälsam Mäld ock Bild:

När Näcken som bäst skölgde
Sit hiskiot isgrått Skäg /
Med Böllior öfwerhölgde
Wädret hans ludin Låg.

Då wille Mars bewisa
Sin widtbekante Krafft
På Siön / och Fiskiar spisa
Med Menskio Kiöt och Safft.

I Lufften Armar sprungo /
Been / Hufwud fölgde med /
Krut / Lod i Wädret sungo;
Det lyfftadz ei der wed.

Et Skep war fram för alla
Med Snille kostfritt bygd /
Gudz staf deß Namn war kalla /
Af öfwerträflig Dygd.

Ett annat der å slöigden
Had' brukat all sin Konst /
Ja Himmel / stelfwa Höigden
Här hade wijst sin Gunst.

Gudz staf af märg och styrckia
Slog lofwen hurtigt om /
Sit Spel han wille yrckia
I hastigt anfal kom.

Nu gäller nätta Lämmar /
O Himmel! Jord / O Sol!
Rök / Lod / Krut / han doch hämnar /
Lät haka bool om bool.

Här tändes Bloß och Facklor
Som Brännar' ha til last;
Hör Gudz staf acht din tacklor /
Dit Skep din stora Mast.

Hwad skedde Brännar brände
Och stelf i Elden bran /
Men under! slikt här hände
Som Mosi ögon fan.

Vulcani Pust här braska
Med Låga / brinnand Dunst:
Men intet ladz til Aska /
Eldz Krafter wor' omsunst.

Nu Gustaf bär en Flamma
Altid uti ditt Bröst /
Hör Brenner giör det samma /
Så lyder Himbla-Röst.

Laur. G. Lithovius.

GUdh alt i Ordning skiön har skapat/giordt tilsammans
Af intet sigh til prijs / oß til stoor frögd och gamman/
Han stifftad' och een Lagh at kofra ädla Ätt/
Förmedelst bägge Kiön; Gud wälgång hade sätt.
Och som det stichtat har all Nåd och Wijßheetz källa
Blijr oförandrat wist / och skall för Wärlden gälla/
Så länge Dagh och Natt / Sol/Mån' och Stiernor stå /
Skall denne HErrans Skick nog sin Fullbordan nå.
Ey torf man twijka om / i Echtastånd at träda /
Det lyder ganska wäl / då paar Nächt'galer qwäda/
Och dher man wördar Gudh / är honom kär och täck;
Dhem frommom är alt reent / hoos dhem är ingen Fläck.
Så lägg nu Wandringzman / ett Fölieslagh ey saknar /
Stoor Hugnadt/Roo han får / ehwad han fnys ell' waknar /
Dher han wil wijka af / och gå på willan Fiätt /
Så är en trogen Wän beredd tå ledan rätt.
Det har besinnat wäl en Herde för Gudz Tempel /
En Herde lärd och from / wärd allom til Exempel.
Her Gustaf. tå han det / af Gudz skiön hoos sigh slöot/
En kysk och trogen Möö at foga til sitt skööt.
Ty sedug Maka är af mycket större Wärde /
En aldrafijnest' Gull / det Rost och Mask ey tärde.
Som härligt Mandelträ uthwidgar Grenar sin' /
Så breder hon sin Dygd / som Lius i Huset skijn.
GUdh som är Mildheetz Brunn / Er bägge til stort nöye/
Sin Nåd och wäldig Hand / sin Frijd til Eder böye.
Han låte blommas wäl Er Sång och Echtastånd /
I Sämia / Hiertans Frögd förmedelst Kiärleetz Band.
Och när j warden sidst til Edra Fäder sambla/
Af detta Herda Tiäll / då lät' Er Gudh ey fambla/
Men före utan Wanck uthi sin Frögde-Saal /
Där Siukdom/Pust och Qwaal ey hörs: Men Engla-taal.

Ericus Vallenius.